

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/12/EB

2002/EES/23/30

frá 26. febrúar 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 91/440/EEB um þróun járnbrauta innan bandalagsins(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af áliti svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. ⁽⁴⁾ sáttmálans á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 22. nóvember 2000,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Breyta ber tilskipun ráðsins 91/440/EEB frá 29. júlí 1991 um þróun járnbrauta innan bandalagsins ⁽⁵⁾ með tilliti til reynslunnar af framkvæmd hennar og þróunar í járnbrautargeiranum eftir að hún var samþykkt, til þess að tryggja að markmiðum hennar verði náð.
- 2) Nauðsynlegt er að tryggja sanngjarnan aðgang án mismununar að grunnvirkjum með því að halda ýmsum grundvallarverkefnum aðskildum og/eða með því að skipa eftirlitsaðila til að annast eftirlit og framkvæmd auk þess að halda rekstrar- og efnahagsreikningum aðskildum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 75, 15.3.2001, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 118/2001 frá 28. september 2001 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 60, 6.12.2001, bls. 29.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 321, 20.10.1998, bls. 6, og Stjtið. EB C 116 E, 26.4.2000, bls. 21.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 209, 22.7.1999, bls. 22.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 57, 29.2.2000, bls. 40.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 10. mars 1999 (Stjtið. EB C 175, 21.6.1999, bls. 115), staðfest 16. september 1999 (Stjtið. EB C 54, 25.2.2000, bls. 56), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. mars 2000 (Stjtið. EB C 288, 11.10.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 5. júlí 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 1. febrúar 2001 og ákvörðun ráðsins frá 20. desember 2000.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 237, 24.8.1991, bls. 25.

- 3) Enn fremur er nauðsynlegt að tryggja sanngjarnan aðgang án mismununar að grunnvirkjum með því að halda aðskildum þeim verkefnum er tengjast öryggi og/eða með því að skipa eftirlitsaðila til að annast eftirlit og framkvæmd. Í öllum tilvikum er járnbrautarfyrirtækjum heimilt án mismununar að taka þátt í framfylgd og að annast eftirlit með öryggisstöðlum.

- 4) Rýmkun aðgangsréttar skal, eins og í öðrum flutningagreinum, eiga sér stað í samverkun við hliðstæða framkvæmd nauðsynlegra samræmingar-ráðstafana.

- 5) Í samræmi við markmiðið um að koma á innri markaði, sem felur í sér þann möguleika að öll járnbrautarfyrirtæki sem hafa leyfi og uppfylla öryggisskilyrði geti veitt þjónustu, skal rýmka aðgangsrétt á allt að því sjö ára aðlögunartímabili þannig að hann taki til járnbrautarfyrirtækja með leyfi fyrir vöruflutningum milli landa með tilteknu kerfi, er kallast samevrópskt járnbrautarflutninganet, að meðtöldum aðgangi að þjónustu á helstu stöðvum og höfnum ásamt því að veita þessa þjónustu. Að loknu þessu aðlögunartímabili ætti samevrópska járnbrautarflutninganetið að taka til alls evrópska járnbrautarnetsins og veita ætti járnbrautarfyrirtækjunum rétt til aðgangs að því fyrir farmflutninga milli landa.

- 6) Járnbrautarfyrirtækjum, sem hafa leyfi, uppfylla öryggisskilyrði og sækja um aðgang, er tryggður aðgangsréttur án tillits til þess hver flutningsmátinn er.

- 7) Aðildarríkjnum er frjálst að veita alþjóðlegum fyrirtækjahópum í millilandaflutningum og járnbrautarfyrirtækjum í farmflutningum milli landa innan samevrópska járnbrautarflutninganetsins aðgangsrétt sem er rýmri en aðgangur járnbrautarfyrirtækja í samsettum millilandaflutningum. Notkun þessa rýmri réttar má takmarkast við járnbrautarfyrirtæki sem hafa leyfi í aðildarríki þar sem svipaður aðgangsréttur er veittur, að því tilskildu að sú takmörkun samrýmist sáttmálanum.

- 8) Til að stuðla að skilvirkri stjórnun grunnvirkja í þágu almennings skal gera grunnvirkjastjórnir óháðar ríkinu og veita þeim frelsi til að stýra innri málefnum sínum, en aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir um þróun og öryggi í notkun járnbrautargrunnvirkja.
- 9) Til að stuðla að skilvirkum rekstri farþega- og vöruflutninga og tryggja gagnsæi í fjármálum þeirra, að meðtöldum öllum þóknunum eða aðstoð sem ríkið greiðir, er nauðsynlegt að halda bókhaldi yfir farþegaflutninga og vöruflutninga aðskildu.
- 10) Nauðsynlegt er að hrinda í framkvæmd fjölda ráðstafana til að auðveldara verði að fylgjast með þróun járnbrautargeirans og markaðarins, meta áhrifin af þeim ráðstöfunum sem hafa verið samþykktar og greina áhrifin af þeim ráðstöfunum sem framkvæmdastjórnin hefur fyrirhugað.
- 11) Koma skal á fót stofnunum sem eru nógu óháðar til að geta fylgst með samkeppni á járnbrautarþjónustumarkaðnum ef ekki fyrirfinnast aðilar sem sinna slíku verkefni.
- 12) Framkvæmdastjórnin skal gefa skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar og gera viðeigandi tillögur.
- 13) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma þessari tilskipun í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdaavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 14) Sérstakra ráðstafana er þörf með tilliti til sérstaks ástands af landfræðipólítískum eða landfræðilegum toga í tilteknum aðildarríkjum, auk sérstaks skipulags járnbrautargeirans í ymsum aðildarríkjum, jafnframt því að tryggja heildarvirkni innri markaðarins.
- 15) Í samræmi við dreifræðisregluna og meðalhöfsregluna, eins og þær eru settar fram í 5. gr. sáttmálans, geta aðildarríkin ekki náð nægilega vel markmiðum þessarar tilskipunar, einkum að því er varðar þróun járnbrauta í bandalaginu, með tilliti til þess að þörf er fyrir að tryggja sanngjarna skilmála án mismununar um aðgang að grunnvirkjum og með tilliti til hinna augljósu, alþjóðlegu þátta í undirstöðuatriðum í rekstri járnbrautarneta og verður þeim því betur náð á vettvangi bandalagsins þar eð þörf er fyrir samræmdar aðgerðir landanna. Þessi tilskipun gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná fram þessum markmiðum.
- 16) Breyta ber tilskipun 91/440/EEB til samræmis við það.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 91/440/EEB er breytt sem hér segir:

1) Í stað yfirskriftar I. hluta komi eftirfarandi:

„Gildissvið og skilgreiningar“.

2) Ákvæði 1. gr. falli úr gildi.

3) Eftirfarandi málsgrein bætist við 2. gr.:

„3. Fyrirtæki með starfsemi sem eingöngu tekur til lestarferða fram og til baka með ökutæki um Ermarsundsgöngin falla ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar, að undanskildum ákvæðum 1. mgr. 6. gr., 10. gr. og 10. gr. a.“.

4) Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað fyrsta og annars undirliðar komi eftirfarandi:

„— „járnbrautarfyrirtæki“ opinbert eða einkarekið fyrirtæki sem hefur leyfi samkvæmt gildandi löggjöf bandalagsins, hefur aðalstarfsemi sína á sviði járnbrautarflutninga á vörum og/eða farþegum og er skuldbundið til að leggja til dráttaraflíð. Þetta á einnig við um fyrirtæki sem eingöngu leggja til dráttarafl;“

— „grunnvirkjastjórn“ opinber stofnun eða fyrirtæki sem sér einkum um að koma upp og viðhalda járnbrautargrunnvirkjum. Þetta getur einnig tekið til þess að annast eftirlits- og öryggiskerfi. Verkefnum grunnvirkjastjórnar við járnbrautarnet eða hluta járnbrautarnets má úthluta til ýmissa stofnana eða fyrirtækja“;

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

b) eftirfarandi undirliður bætist við á eftir fjórða undirliði:

„— „alþjóðlegir vöruflutningar“: flutningaþjónusta með lest sem fer yfir minnst ein landamæri aðildarríkis. Lestavagnar geta verið tengdir og/eða ekki og hinir ýmsu lestarhlutar haft mismunandi brottfarar- og ákvörðunarstaði, svo framarlega sem allir vagnar fara yfir minnst ein landamæri“.

5) Í stað yfirskriftar II. hluta komi eftirfarandi:

„Sjálfstæði í rekstri“.

6) Í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að tryggja óháða stöðu járnbrautarfyrirtækja að því er varðar rekstur, stjórnun og innra eftirlit með stjórnunarlegum, efnahagslegum og bókhaldslegum atriðum og að þau hafi, í samræmi við það, eigið fé, fjárhagsáætlun og bókhald sem er aðgreint frá reikningum ríkisins.

2. Grunnvirkjastjórn ber ábyrgð á eigin rekstri, stjórnun og innra eftirliti jafnframt því að virða ramma og sérstakar reglur bandalagsins um innheimtu og úthlutun“.

7) Í stað 6. gr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að tryggja að rekstrarreikningar og efnahagsreikningar, yfir flutningastarfsemi járnbrautarfyrirtækja annars vegar og rekstur járnbrautargrunnvirkja hins vegar, séu hafðir og birtir aðgreindir. Ríkisaðstoð til annarrar af þessum tveimur greinum má ekki flytja yfir á hina.

Bókhald þessara tveggja starfsgreina skal sett upp á þann hátt að þetta bann komi fram.

2. Aðildarríkin geta einnig ákveðið að þessi aðgreining verði þannig að ákveðin skipting verði innan sama fyrirtækis eða að stjórn grunnvirkja verði sérstök eining.

3. Aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að verkefni sem sanngjarn aðgangur án mismununar að grunnvirkjum ákvarðast af, og talin eru upp í II. viðauka, séu falin stofnunum eða fyrirtækjum sem ekki starfrækja flutninga á járnbrautum. Án tillits til

stjórnskipulags ber að sýna fram á að þessu markmiði hafi verið náð.

Aðildarríkjunum er þó heimilt að fela járnbrautarfyrirtækjum eða annarri stofnun gjaldheimtu og ábyrgð á stjórnun járnbrautargrunnvirkis, svo sem fjárfestingu, viðhaldi og fjármögnun.

4. Fjalla ber um beitingu ákvæða 3. mgr. í skýrslu sem framkvæmdastjórnin leggur fram eigi síðar er 15. mars 2006.“

8) Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir um þróun innlendra járnbrautargrunnvirkja, að teknu tilliti til sameiginlegra þarfa innan bandalagsins eftir því sem nauðsynlegt er.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að mælt sé fyrir um öryggisstaðla og -reglur, að járnbrautarfarartæki og járnbrautarfyrirtæki hljóti vottun til samræmis við það og slys séu rannsökuð. Stofnanir eða fyrirtæki sem ekki starfrækja flutninga á járnbrautum, og sem eru óháð stofnunum eða fyrirtækjum sem starfrækja slíka flutninga, skulu inna þessi verkefni þannig af hendi að sanngjarn aðgangur án mismununar að grunnvirkjum sé tryggður.

Járnbrautarfyrirtæki skulu beita þessum öryggisstöðlum og -reglum. Feli aðildarríkin ekki óháðum stofnunum framfylgd og eftirlit geta þau farið fram á eða leyft að járnbrautarfyrirtæki taki þátt í að tryggja framfylgd og eftirlit öryggisstaðla og -reglna, jafnframt því að tryggja hlutlausu framkvæmd þessara verkefna án mismununar.

3. Aðildarríkin geta einnig, að teknu tilliti til 73., 87. og 88. gr. sáttmálans, veitt grunnvirkjastjórn nægilegan fjárafla til verkefna, miðað við stærð og fjárförf, einkum til að mæta nýjum fjárfestingum.

4. Innan ramma almennrar stefnumörkunar sem ákveðin er af ríkinu skal grunnvirkjastjórnin semja viðskiptaáætlun, að meðtöldum fjárfestingar- og fjárhagsáætlunum. Áætlunin skal gerð með það fyrir augum að tryggja hámarksnýtingu og þróun grunnvirkis jafnframt því að tryggja fjárhagslegt jafnvægi og ákveða leiðir til að ná þessum markmiðum.“

9) Í stað 3. mgr. 9. gr. komi eftirfarandi:

„3. Aðstoð, sem aðildarríkin veita til að fella niður skuldir þær sem um getur í þessari grein, skal veitt í samræmi við 73., 87. og 88. gr. sáttmálans.“

10) Eftirfarandi málsgrein bætist við 9. gr.:

„4. Að því er járnbrautarfyrirtæki varðar skal halda og birta rekstrarreikninga og annaðhvort efnahagsreikninga eða ársuppgjör yfir eignir og skuldir vegna starfsemi sem tengist vöruflutningum með járnbrautum. Fé greitt til starfsemi, sem tengist farþegaflutningum og er opinber þjónusta, verður að koma sérstaklega fram á viðkomandi reikningum og ekki er heimilt að flytja það á starfsemi sem tengist annarri flutningaþjónustu eða öðrum viðskiptum.“

11) Í stað 10. gr. komi eftirfarandi:

„10. gr.

1. Millilandasamtök skulu fá rétt til umflutninga um aðildarríki þar sem járnbrautarfyrirtæki aðila samtakanna hafa staðfestu og einnig um önnur aðildarríki þegar um er að ræða flutninga milli aðildarríkjanna þar sem fyrirtækin, sem mynda áðurnefnd samtök, hafa staðfestu.

2. Járnbrautarfyrirtæki, sem falla undir gildissvið 2. gr., skulu fá aðgang, með sanngjörnum skilyrðum, að grunnvirkjum í öðrum aðildarríkjum með það fyrir augum að starfrækja samsetta vöruflutninga milli landa.

3. Án tillits til flutningsmáta skulu járnbrautarfyrirtæki, sem falla undir gildissvið 2. gr., fá með sanngjörnum skilyrðum þann aðgang sem þeir sækja um að samevrópska járnbrautarflutninganetinu, sem er skilgreint í 10. gr. a og í I. viðauka, og eftir 15. mars 2008 að öllu járnbrautarnetinu, í því skyni að starfrækja alþjóðlega vöruflutninga.

4. Í sérstökum tilvikum skal framkvæmdastjórnin, að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, kanna beitingu og framfylgd þessarar greinar og ákveða, innan tveggja mánaða frá því að slík beiðni berst og eftir að hafa ráðfært sig við nefndina sem um getur í 2. mgr. 11. gr. a, hvort halda megi viðkomandi ráðstöfunum áfram. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna Evrópuþinginu, ráðinu og aðildarríkjunum um ákvörðun sína.

Með fyrirvara um 226. gr. sáttmálans getur aðildarríki vísað ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins innan eins mánaðar. Ráðinu er heimilt í sérstökum tilvikum að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan eins mánaðar.

5. Járnbrautarfyrirtæki, sem starfrækja járnbrautarflutninga samkvæmt 1., 2. og 3. mgr., skulu á grundvelli opinbers réttar eða einkamálaréttar gera alla nauðsynlega stjórnunarlega, tæknilega og fjárhagslega samninga við stjórnir járnbrautargrunnvirkja sem notuð eru til að stjórna umferðareftirliti og öryggismálum að því er varðar þessa flutninga. Skilyrðin fyrir slíkum samningum skulu vera án mismununar og, ef við á, í samræmi við ákvæði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/14/EB frá 26. febrúar 2001 um úthlutun aðstöðu við járnbrautargrunnvirki og álagningu gjalda fyrir notkun á járnbrautargrunnvirkjum og fyrir öryggisvottun⁽¹⁾.

6. Öll járnbrautarfyrirtæki skulu fá aðgang án mismununar að sporum og þjónustu á endastöðvum og í höfnum, er tengist starfsemi sem um getur í 1., 2. og 3. mgr., sem fleiri en einn kaupandi notar eða gæti notað og beiðnir járnbrautarfyrirtækja mega því aðeins vera háðar takmörkunum að aðrir valkostir séu fyrir hendi miðað við markaðsskilyrði.

7. Með fyrirvara um reglur bandalagsins og aðildarríkjanna um samkeppnisstefnu og valdsvið stofnana á þesu sviði skal stjórnarsýslustofnunin, sem komið er á fót samkvæmt 30. gr. tilskipunar 2000/14/EB, eða önnur óháð stofnun fylgjast með samkeppni á markaði fyrir járnbrautarþjónustu, þar með talið markaði fyrir vöruflutninga með járnbrautum.

Stofnun þessari er komið á fót í samræmi við reglur 1. mgr. 30. gr. áðurnefndrar tilskipunar. Umsækjanda eða hagsmunaaðila er heimilt að leggja fram kæru hjá stofnuninni telji hann sig hafa verið órétti beittan, verið mismunað eða skaðast með öðrum hætti. Á grundvelli kærunnar og að eigin frumkvæði ef við á skal stjórnarsýslustofnunin, jafnskjótt og færi gefst, ákveða viðeigandi ráðstafanir til að leiðrétta óæskilega þróun á þessum mörkuðum. Til að tryggja nauðsynlegan möguleika á raunhæfu eftirliti dómstóla og tilskildu samstarfi milli innlendra stjórnarsýslustofnana skal 6. mgr. 30. gr. og 31. gr. áðurnefndrar tilskipunar gilda í þessu samhengi.

8. Í samræmi við 14. gr., þar sem kveðið er á um skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar ásamt tillögum um áframhaldandi aðgerðir af hálfu bandalagsins um þróun járnbrautarmarkaðarins og þann lagaramma sem hann stjórnast af, og í öllu falli sjö árum eftir 15. mars 2008, skal samevrópska járnbrautarflutninganetið, sem er skilgreint í 10. gr. a og I. viðauka, sem veitir járnbrautarfyrirtækjum, skilgreindum í 3. gr., aðgang að vöruflutningum milli landa, aukið að umfangi þannig að það taki til alls evrópska járnbrautarnetsins. Tryggja skal járnbrautar-

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 75, 15.3.2001, bls. 29.

fyrirtækjum, með sanngjörnum skilmálum og á öllu járnbrautarnetinu, aðgang og rétt til umflutnings við vöruflutninga milli landa.“

12) Við V. hluta „Aðgangur að járnbrautargrunnvirkjum“ bætist eftirfarandi grein:

„10. gr. a

1. Samevrópska járnbrautarflutninganetið samanstendur af eftirtöldum þáttum:

- a) Járnbrautarsporum í samræmi við landabréfin í I. viðauka.
- b) Öðrum leiðum, eftir því sem við á, einkum nálægt ásetnum grunnvirkjum í skilningi tilskipunar 2000/14/EB. Séu slíkar leiðir í boði skal heildarakstur tíma haldið í horfinu eftir því sem frekast er unnt.
- c) Aðgangi að sporum á endastöðvum, sem fleiri en einn kaupandi notar eða gæti notað, og aðgangi að öðrum stöðum og annarri aðstöðu, að meðtöldum tengilinum til og frá þeim.
- d) Aðgangi að sporum sem liggja að og frá höfnum sem eru taldar upp í I. viðauka, að meðtöldum tengilinum.

2. Tengilínurnar, sem um getur í c- og d-lið 1. mgr., eru 50 km eða 20% af lengd ferðar eftir járnbrautarsporunum sem um getur í a-lið 1. mgr., hvort heldur sem er lengra.

Belgía og Lúxemborg eru aðildarríki með tiltölulega lítil eða þétt járnbrautarnet og mega því takmarka lengd tengilína fyrsta árið eftir 15. mars 2003 við að minnsta kosti 20 km og til loka annars ársins við að minnsta kosti 40 km.“

13) Við V. hluta „Aðgangur að járnbrautargrunnvirkjum“ bætist eftirfarandi hluti:

„V. HLUTI a

Eftirlitshlutverk framkvæmdastjórnarinnar

10. gr. b

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 15. september 2001, gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fylgjast með tæknilegum og efnahagslegum skilyrðum og markaðsþróun evrópskra járnbrautarflutninga. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að nægilegir fjármunir séu til ráðstöfunar til að unnt sé að fylgjast með þesum geira á skilvirkan hátt.

2. Í þessu samhengi skal framkvæmdastjórnin fá til liðs við sig fulltrúa aðildarríkjanna og fulltrúa viðkomandi geira, þar á meðal notendur, til að

auðveldara sé fyrir þá að fylgjast með þróun járnbrautargeirans og markaðarins, meta áhrifin af þeim ráðstöfunum sem hafa verið samþykktar og greina áhrifin af fyrirhuguðum ráðstöfunum framkvæmdastjórnarinnar.

3. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með notkun járnbrautarneta og þróun rammaskilyrða í járnbrautargeiranum, einkum gjaldtöku fyrir grunnvirki, úthlutun aðstöðu, öryggisreglum og útgáfu leyfa og hversu mikið sambæfingar er þörf. Hún skal tryggja virkt samstarf viðkomandi stjórnsýslustofnana í aðildarríkjunum.

4. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um:

- a) þróun innri markaðarins í járnbrautarþjónustu,
- b) rammaskilyrðin,
- c) ástandið með tilliti til samevrópska járnbrautarflutninganetsins,
- d) nýtingu aðgangsrettar,
- e) hindranir sem koma í veg fyrir að járnbrautarþjónusta verði skilvirkari,
- f) takmarkanir að því er grunnvirki varðar, og
- g) þörfina fyrir löggjöf.“

14) Í stað 11. gr. komi eftirfarandi:

„11. gr.

1. Aðildarríkjunum er heimilt að bera upp fyrirspurn um framkvæmd þessarar tilskipunar við framkvæmdastjórnina. Viðeigandi ákvarðanir eru teknar samkvæmt málsmeðferðinni í 2. mgr. 11. gr. a.

2. Breytingar, sem eru nauðsynlegar vegna aðlögunar á viðaukunum, eru gerðar samkvæmt málsmeðferðinni í 3. mgr. 11. gr. a.“

15) Eftirfarandi grein bætist við:

„11. gr. a

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.“

16) Í stað 14. gr. komi eftirfarandi:

„14. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 15. mars 2005, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, efnahags- og félagsmálanefndina, svæðanefndina og ráðið um framkvæmd þessarar tilskipunar ásamt tillögum um áframhaldandi aðgerðir af hálfu bandalagsins um þróun járnbrautarmarkaðarins og þann lagaramma sem hann stjórnast af.“

17) Eftirfarandi grein bætist við:

„14. gr. a

1. Á fimm ára tímabili frá 15 mars 2003 gildir eftirfarandi um eftirtalin aðildarríki:

- Írland, sem aðildarríki á eyju með járnbrautar-tengingu við aðeins eitt aðildarríki,
- Breska konungsríkið, vegna Norður-Írlands, af sömu ástæðu, og
- Grikkland, sem aðildarríki án beinna járnbrautar-tenginga við annað aðildarríki,

þurfa ekki að beita kröfunni um að fela óháðri stofnun verkefni sem sanngjarn aðgangur án mismununar að grunnvirkjum ákvarðast af, eins og kveðið er á um í fyrstu undirgrein 3. mgr. 6. gr., eða verkefni, sem eru tilgreind í fyrstu undirgrein 2. mgr. 7. gr., að því leyti sem ákvæði þessara greina skuldbinda aðildarríkin til að koma á fót óháðum stofnunum sem inna af hendi þau verkefni sem þar er getið.

2. Þó gildir eftirfarandi:

- a) ef fleiri en eitt járnbrautarfyrirtæki, sem hefur leyfi í samræmi við 4. gr. tilskipunar 95/18/EB, eða, að því er Írland og Norður-Írland varðar, járnbrautarfyrirtæki, sem hefur slíkt leyfi í öðru landi, leggja fram

opinbera umsókn um að starfrækja járnbrautarþjónustu á, til eða frá Írlandi, Norður-Írlandi eða Grikklandi í innbyrðis samkeppni verður ákvörðun um það hvort undanþágan skuli gilda áfram tekin samkvæmt málsmæðferðinni í 2. mgr. 11. gr. a, eða

- b) ef járnbrautarfyrirtæki, sem starfrækir járnbrautarþjónustu á Írlandi, Norður-Írlandi eða Grikklandi, leggur fram opinbera umsókn um starfrækslu járnbrautarþjónustu á, til eða frá yfirráðasvæði annars aðildarríkis (að því er Írland eða breska konungsríkið, vegna Norður-Írlands, varðar eða að því er bæði ríkin varðar, öðru aðildarríki utan þeirra yfirráðasvæðis), skal undanþágan, sem um getur í 1. mgr. ekki gilda.

Innan eins árs frá því að annaðhvort er veitt viðtaka þeirri ákvörðun sem um getur í a-lið, sem var samþykkt í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 11. gr. a, eða tilkynningu um þá opinberu umsókn sem um getur í b-lið skulu viðkomandi aðildarríki (Írland, Breska konungsríkið vegna Norður-Írlands eða Grikkland) setja löggjöf um framkvæmd á ákvæðum þeirra greina sem um getur í 1. mgr.

3. Undanþágu, sem um getur í 1. mgr., er heimilt að endurnýja en þó ekki lengur en til fimm ára í senn. Í síðasta lagi 12 mánuðum áður en undanþágan rennur út er aðildarríki, sem nýtir slíka undanþágu, heimilt að sækja um endurnýjun undanþágu hjá framkvæmdastjórninni. Slíkar umsóknir verður að rökstyðja. Framkvæmdastjórnin skal fjalla um umsóknina og taka ákvörðun samkvæmt málsmæðferðinni í 2. mgr. 11. gr. a. Sú málsmæðferð gildir um allar ákvarðanir er varða umsóknina.

Þegar framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun skal hún taka tillit til landfræðilegrar og stjórnmálalegrar þróunar og þróunar járnbrautarmarkaðarins í, til og frá því aðildarríki sem sækir um endurnýjun undanþágu.

4. Lúxemborg, sem er aðildarríki með tiltölulega lítið járnbrautarnet, þarf ekki fyrr en 31. ágúst 2004 að beita kröfunni um að fela óháðri stofnun verkefni sem sanngjarn aðgangur án mismununar að grunnvirkjum ákvarðast af, eins og kveðið er á um í fyrstu undirgrein 3. mgr. 6. gr., að því leyti sem ákvæði þeirrar greinar skuldbinda aðildarríkin til að koma á fót óháðum stofnunum sem inna af hendi þau verkefni sem þar er getið.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. mars 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. febrúar 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. LINDH

forseti.

I. VÍÐAUKI

HAFNIR

BELGIE/BELGIQUE	Cartagena-Escombreras	LUXEMBOURG
Antwerpen/Anvers	Gijón	NEDERLAND
Gent/Gand	Huelva	Amsterdam Zeehaven
Zeebrugge/Zeebruges	Tarragona	Delfzijl/Eemshaven
DANMARK	Valencia	Vlissingen
Ålborg	Vigo	Rotterdam Zeehaven
Århus	FRANCE	Terneuzen
Esbjerg	Bayonne	ÖSTERREICH
Fredericia	Bordeaux	PORTUGAL
København	Boulogne	Leixões
Nyborg	Calais	Lisboa
Odense	Cherbourg	Setúbal
DEUTSCHLAND	Dunkerque	Sines
Brake	Fos-Marseille	SUOMI/FINLAND
Bremen/Bremerhaven	La Rochelle	Hamina
Brunsbüttel	Le Havre	Hanko
Cuxhaven	Nantes	Helsinki
Emden	Port-la-Nouvelle	Kemi
Hamburg	Rouen	Kokkola
Kiel	Sète	Kotka
Lübeck	St-Nazaire	Oulu
Nordenham	IRELAND	Pori
Puttgarden	Cork	Rauma
Rostock	Dublin	Tornio
Sassnitz	ITALIA	Turku
Wilhelmshaven	Ancona	SVERIGE
Wismar	Bari	Göteborg-Varberg
ΕΛΛΑΣ	Brindisi	Helsingborg
Αλεξανδρούπολις	C. Vecchia	Luleå
Ελευσίνα	Genova	Malmö
Πάτρα	Gioia Tauro	Norrköping
Πειραιάς	La Spezia	Oxelösund
Θεσσαλονίκη	Livorno	Stockholm
Βόλος	Napoli	Trelleborg-Ystad
ESPAÑA	Piombino	Umeå
Algeciras	Ravenna	UNITED KINGDOM
Almería	Salerno	Allar hafnir sem járnbrautir liggja að
Barcelona	Savona	
Bilbao	Taranto	
	Trieste	
	Venezia	

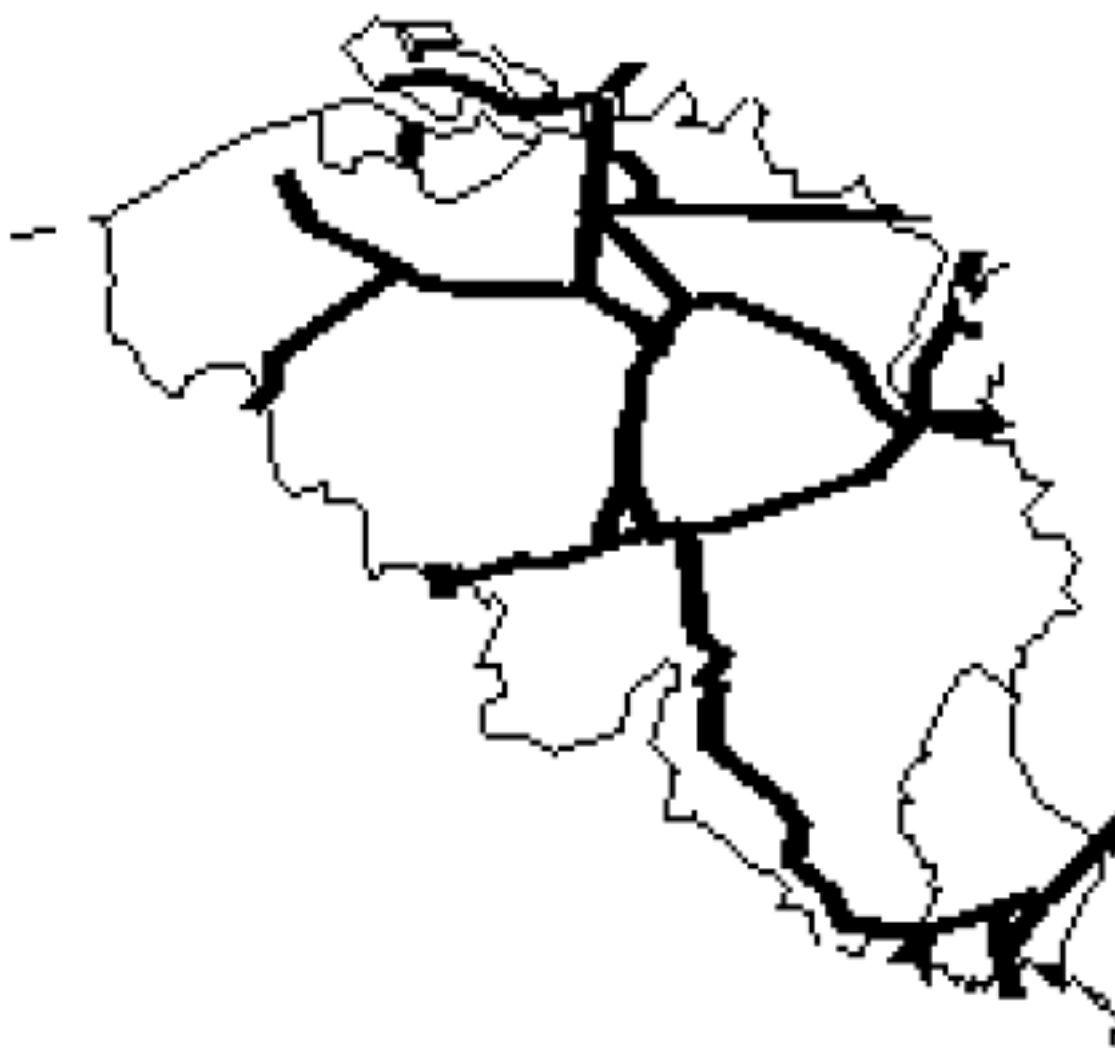

RTTFM Art. 10a (1) a, 91/440/EEC
TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/EEF
TESGN Art. 10a (1) a, 91/440/EEG
ΔΔΣΕΜ Αρθ. 10α(1) (α), 91/440/ΕΟΚ
TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/EEC
RTEFF Art. 10a (1) a, 91/440/CEE
TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/CEE
TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/EEG
RTTFM Art. 10a (1) a, 91/440/CEE
TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/ETY
TERFN Art. 10a (1) a, 91/440/EEG

BELGIQUE/BELGIË

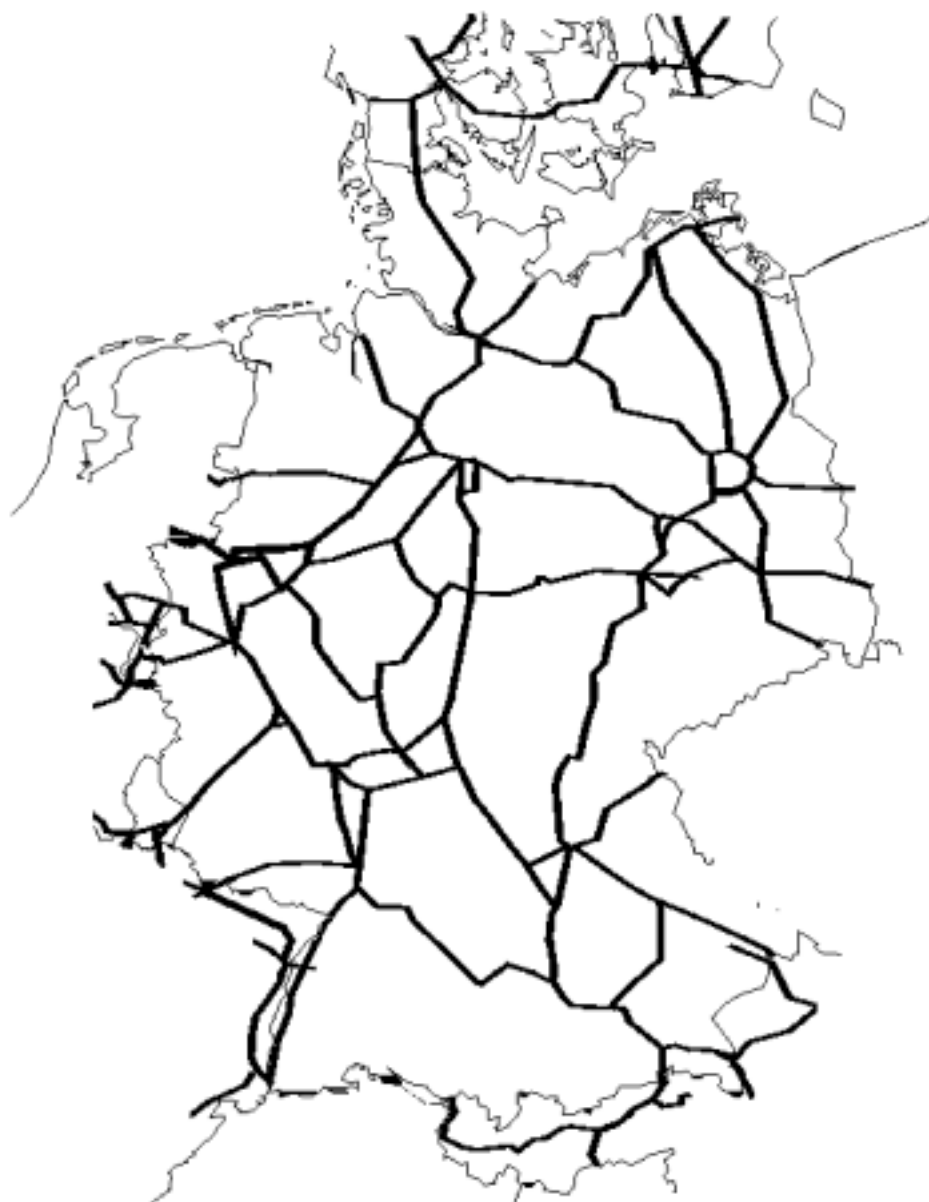

DANMARK

DEUTSCHLAND

ΕΛΛΑΣ

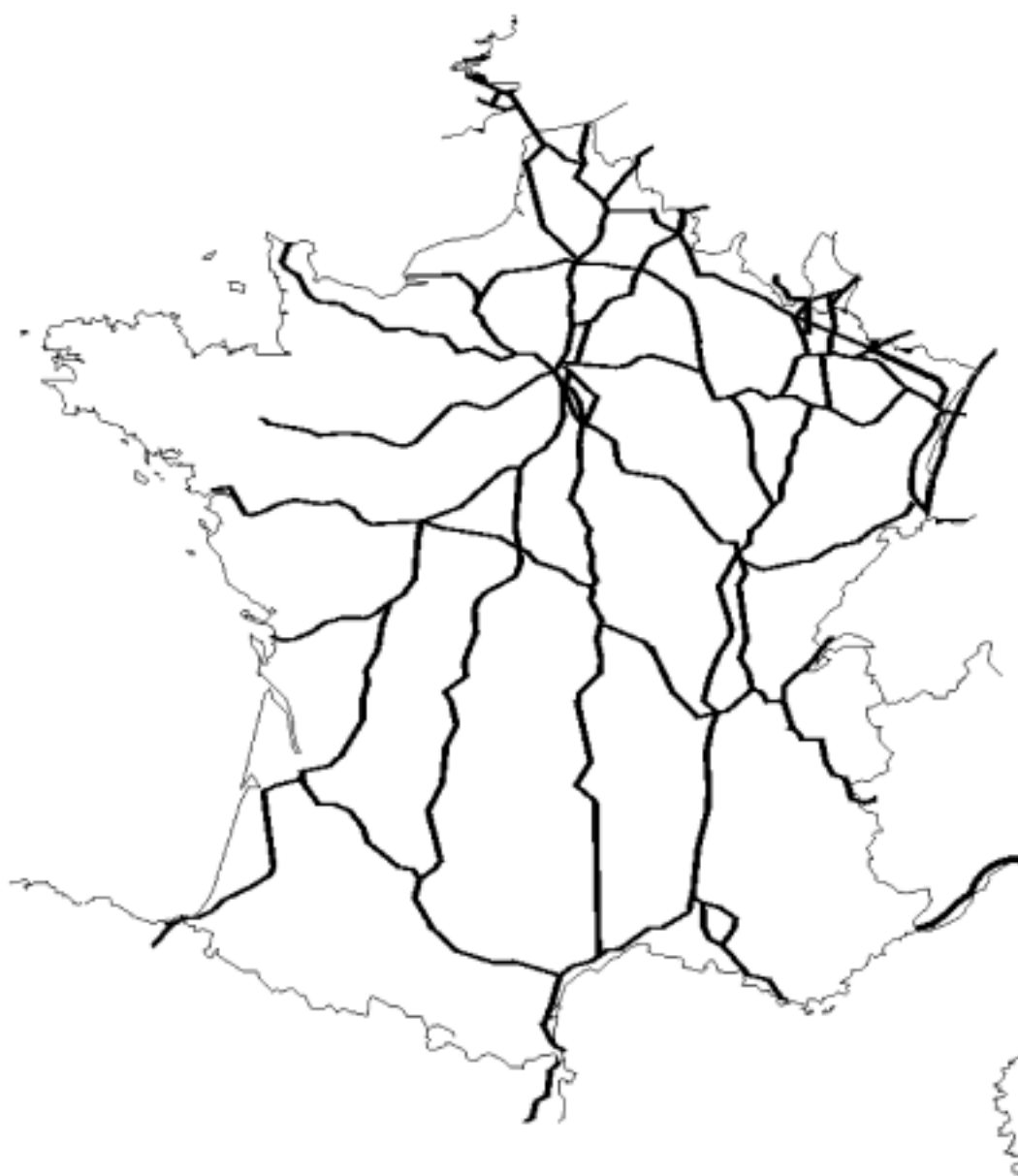

ESPAÑA

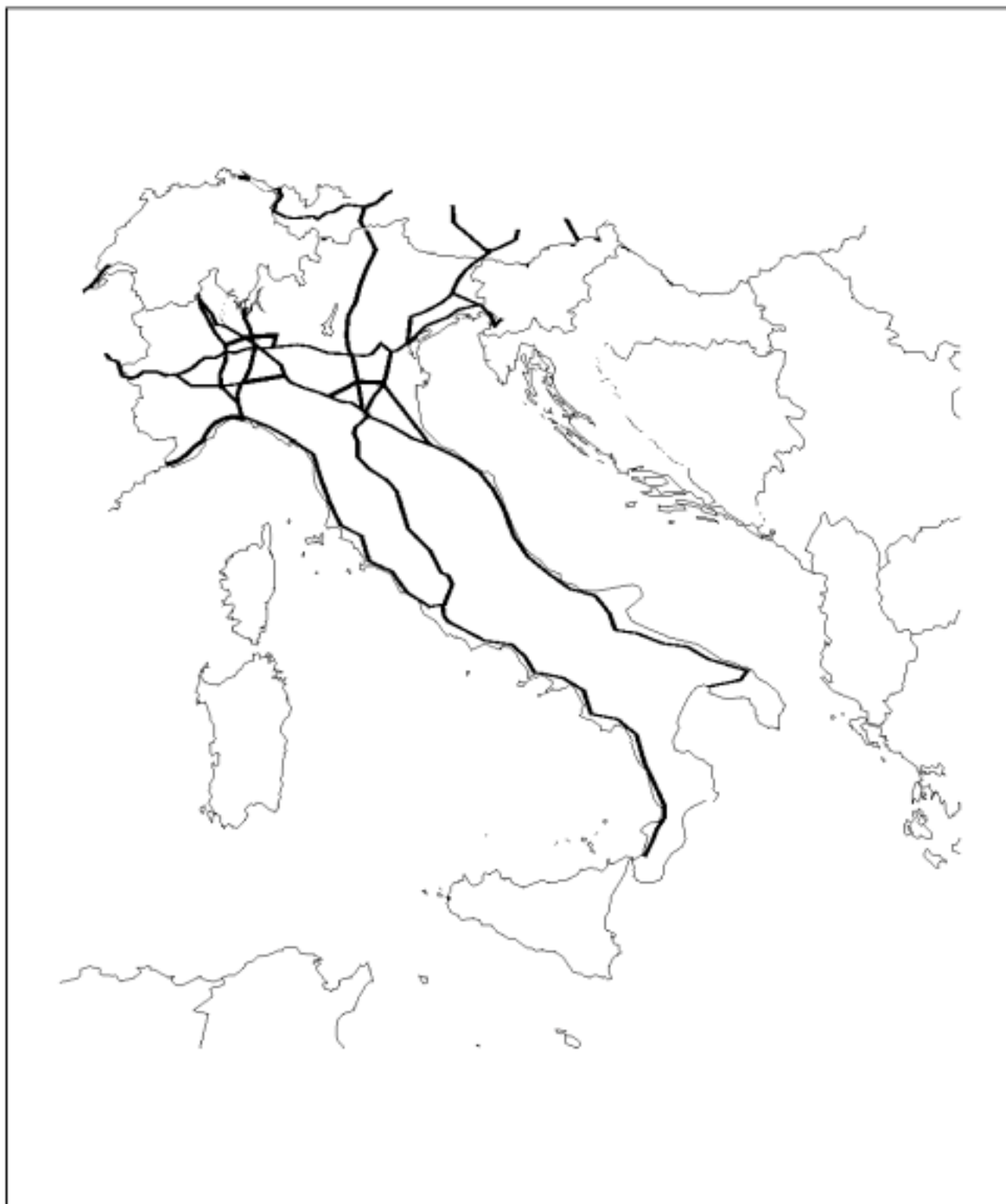
FRANCE

IRELAND

LUXEMBOURG

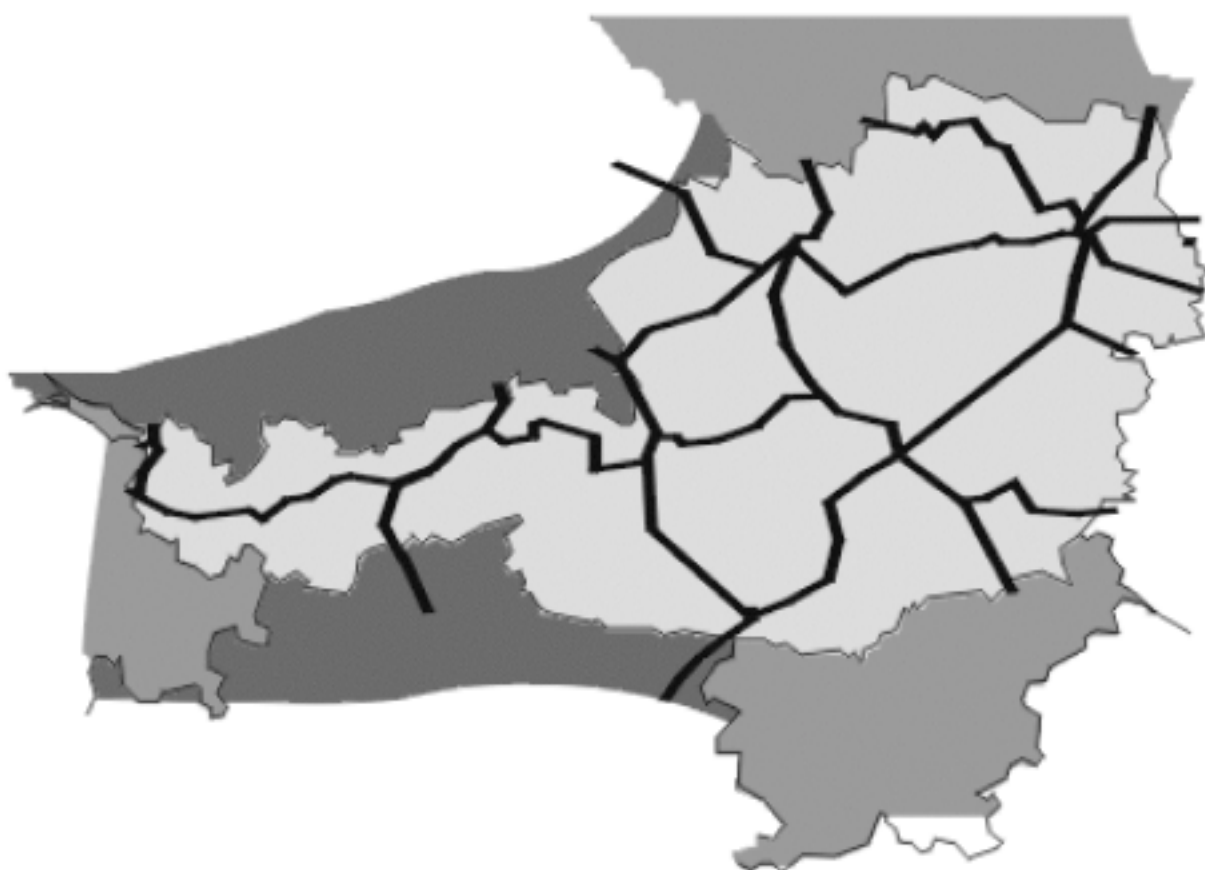

NEDERLAND

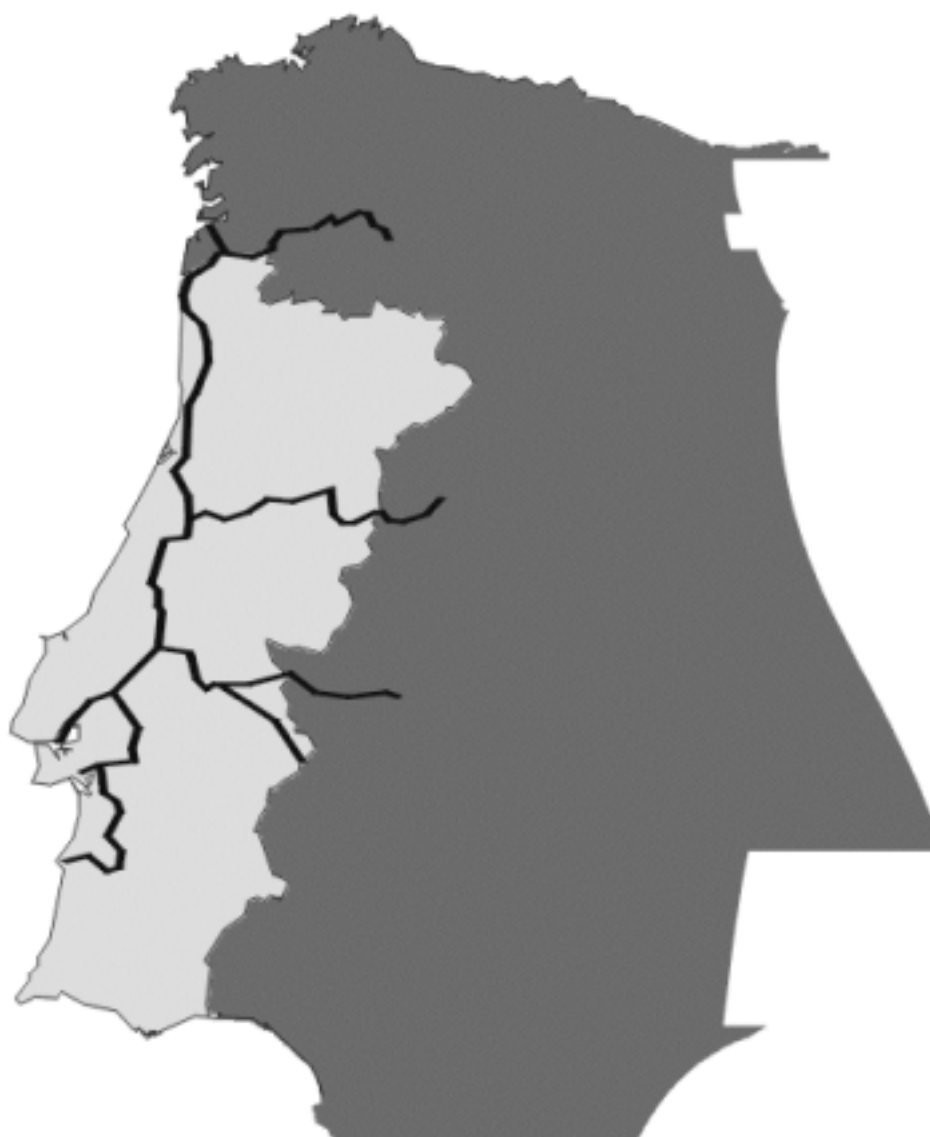

ÖSTERREICH

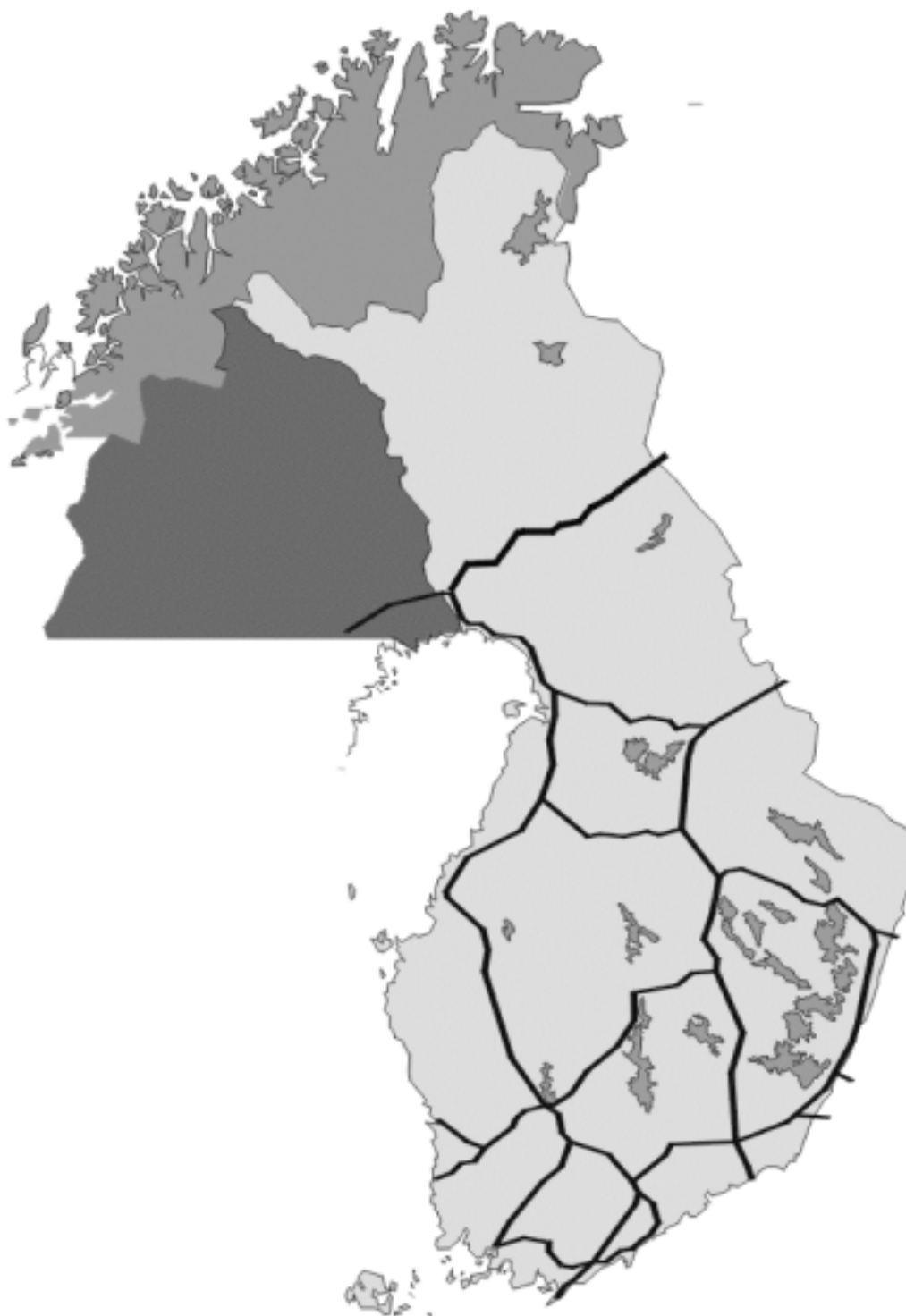

PORTUGAL

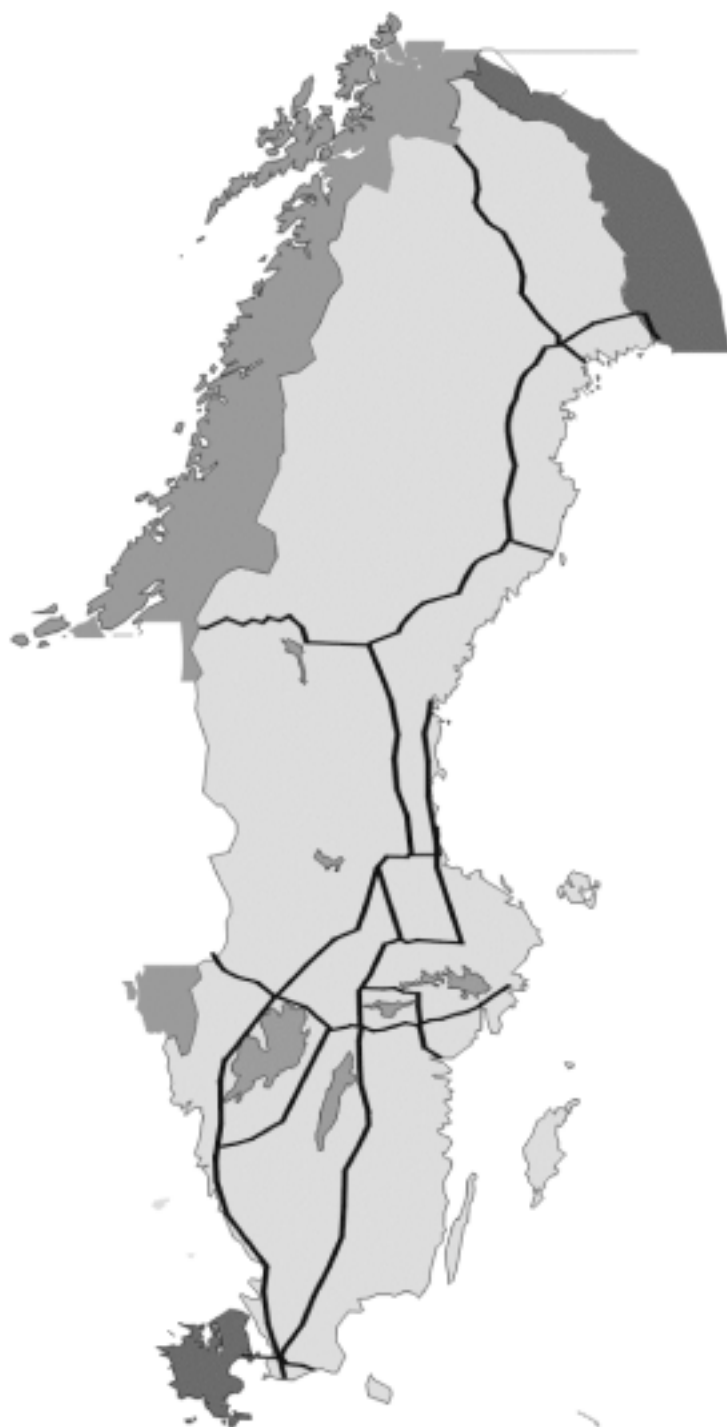

SUOMI/FINLAND

SVERIGE

UNITED KINGDOM

II. VIÐAUKI

Skrá yfir grundvallarverkefni sem um getur í 3. mgr. 6. gr.:

- undirbúningur og ákvarðanataka vena útgáfu einstakra leyfa til járnbrautarfyrirtækja, að rekstrarleyfum meðtöldum,
 - ákvarðanataka í tengslum við úthlutun lestarleiða, þar með talið bæði skilgreining og mat á því sem er í boði og úthlutun einstakra lestarleiða,
 - ákvarðanataka í tengslum við grunnvirkjagjöld,
 - eftirlit með því að staðið sé við skyldur um opinbera þjónustu í tengslum við tiltekna þjónustu.
-